

Har bocken utsetts till trädgårdsmästare?

– Nej, ingen risk lovar han själv i den här intervjun.

FOTO: JULIO GONZALEZ

RUNE ANDERSSON har gjort sig känd som en av SLUs hårdaste kritiker av det ekologiska lantbruket. Som nybliven chef för EkoForsk tänker han dock fortsätta på den redan inslagna vägen när det gäller användningen av forskningsmedlen.

– EkoForsk ska ge en uppenbar nytta för ekjordbruket, men om inhämtad kunskap även generellt bidrar till en bättre miljö- och djuromsorg i livsmedelsproduktion, skapas ett mervärde, säger han.

Det väckte viss uppståndelse inom den ekologiska lantbruksvärlden när SLUs rektor Lisa Sennerby Forsse utsåg professor Rune Andersson, tidigare chef för MAT 21, till ordförande för EkoForsk. Rune Andersson har nämligen i flera sammanhang hävdad att det vetenskapliga underlaget inte ger tillräckligt stöd för de statliga satsningarna på ekologisk produktion.

Förra sommaren var han exempelvis medförfattare till en uppmärksammad debattartikel i Svenska Dagbladet. I artikeln hävdade han, tillsammans med 15 andra forskare på SLU, att staten borde satsa på riktat stöd till vanligt jordbruk, i stället för att stödja ekologisk produktion. I artikeln skrev man också: ”Nu, tjugo år senare och efter ett antal omgångar av örönmärkta forskningsanslag kan vi konstatera att forskarna har haft mycket svårt

att i efterhand belägga ekoproduktionens alla påstådda fördelar.”

Förstår oron

Nu har Rune Andersson blivit chef för en del av denna forskning. Han är väl medveten om att hans nya uppdrag har orsakat en viss oro bland ekologiska producenter.

– Jag förstår att det finns en oro för att jag ska påverka den ekologiska forskningen negativt, men det kommer inte att ske.

Du som är kritisk till det ekologiska lantbruket, varför valde du att ta jobbet?

– Jag åtog mig uppdraget för att vi behöver mer kunskap om hur ett mer hållbart jordbruk kan utformas och där har forskningen en central roll. Jag uppfattar mig dock inte som kritisk och jag har inte som mål att vara kritisk. Jag är inte emot ekologisk produktion men jag är för en kunskapsbaserad samhällsutveckling med målet att nå en långsiktigt hållbar livsmedelsproduktion. EkoForsk-medlen kan bistå i det arbetet, inte minst när det gäller att klarlägga hur och hur långt det ekologiska lantbruket kan utvecklas och lösa de praktiska problem lantbrukarna upplever när det gäller exempelvis ogräsbekämpning, växtnäring, växtnäring och lägre skördenivåer.

Vill inte ändra

Rune Anderssons roll som ordförande kommer att bli att leda utlysningsserien som sker i intervaller på tre år. För närvarande har man precis utlyst medel för perioden 2011–2013. Tillsammans med en beredningsgrupp kommer man sedan att välja vilka forskningsprojekt som får pengar.

– Jag räknar inte med att ändra det arbete som man tidigare bedrivit, för det har skötts bra. När jag har tittat på redovisningen av den samlade forskningen så tycker jag att den i huvudsak har varit relevant och av god vetenskaplig kvalitet. Forskningen har dessutom gett väsentlig kunskap, inte bara till gagn för det ekologiska lantbruket utan även för vårt vanliga jordbruk, en win-win-situation. Det är

min förhoppning att även de kommande projekten ska ge sådana mervärden.

Prioriteringen för de närmaste tre årens forskning ligger främst på fem punkter:

- Förbättrad växtnäringshushållning och låga förluster
- Förbättrad energihushållning och reducerad klimatpåverkan
- Förbättrad möjlighet att motverka ogräs, sjukdomar och insektsangrepp
- En djurhållning som ökar möjligheten att förena god djuromsorg och friska djur med en god lönsamhet och trygg arbetsmiljö
- Förbättrat tillgodogörande av lokala förutsättningar för produktion av foder och livsmedel

Lätt att resonera

Hur stort inflytande kommer du att ha över forskningen?

– Grunden är projektförslag av hög vetenskaplig kvalitet i relevanta frågor.

Rektor är beslutande. Jag är bara ordförande i en beredningsgrupp. Min erfarenhet som ledare för Mat 21 under många år är att man med goda argument kan resonera sig fram, utan att peka med hela handen. Jag har aldrig haft svårt att kommunicera med folk, men däremot håller jag inte med om allt. Jag ser det dock som viktigt att respektera andras åsikter, men också politiska direktiv.

Han har ägnat hela sitt yrkesliv åt att miljö- och resursanpassa det konventionella jordbruket och han tycker att man i det arbetet har kommit långt.

– Men hållbarhetsarbetet är en resa utan slut. Det är för mig uppenbart att vi behöver mer kunskap om det ekologiska jordbrukets styrkor och svagheter och hur de problem som ändå finns, är möjliga att praktiskt lösas. Jag tror att vi i framtiden bara kommer att prata om ett hållbart lantbruk och inte ställas inför ett val mellan konventionellt eller ekologiskt.

ANN-HELEN MEYER VON BREMEN